

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 5 2016 – ÅRGÅNG 30. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

© DEPOSITPHOTOS

Slottet Wartburg där Luther översatte Nya testamentet 1521-1522

Gud är vår tillflykt och styrka, en hjälp i nöden, väl beprövad. Därför räds vi inte även om jorden ger vika och bergen störtar i havets djup, om vågorna brusar och svallar så att bergen bävar vid deras uppror. Psaltaren 46:1-4

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige och S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Utkommer med 5 nummer om året.

Redaktion: Ingvar Adriansson (red.), Birgitta Erlandsson, Ola Österbacka, Ingela Lindmark Edvardsen.

Layout: Kjell Petter Bakken.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson, Släntvägen 10, 33135 Värnamo, e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson, e-mail: bordinerlandsson@gmail.com

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö, Lärkvägen 21, 33197 Värnamo, e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.bekannelse.se

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro 306-7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500 0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn och adress.

Överföring till LBK 9960 4202273365

LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKAN (LBK)

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelse-skrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överens-stämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkun-nelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska kon-ferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktören

I skrivande stund sitter jag och följer det amerikanska presidentvalet. Utgången verkar bli den många inte hoppades på. Massmedia har bevakning, experter finns både på plats och i TV-studion. Man talar om osäkert läge på börserna och folk undrar vad de ska göra med sina besparingar. Ur ett bibliskt perspektiv så behöver vi varken bli oroad eller förvånade. Oro i den här världen hör till ett av tidens tecken. Och ändå vet vi att ingenting sker utan Guds vilja. Gud har full kontroll över händelserna i den här världen.

Bibelns Daniel var i allra högsta grad involverad i politiken på 600-talet. Han var rådgivare åt den mäktige kung Nebukadnessar som härskade i det Babyloniska riket. Gud grep in i historien och denne mäktige kung fick uppleva detta. Han var tvungen att säga: *Stora är hans tecken, mäktiga hans under. Hans rike är ett evigt rike, hans välde varar från släkte till släkte* (Dan 3:33). Det var Nebukadnessars bekän-nelse, när han insåg att Daniels Gud var den högste. Världshärskaren bekände att hans rike var förgängligt och att Guds rike var evigt och utan gränser. Daniel skriver: *Han låter tider och stunder skifta, han av-sätter kungar och tillsätter kungar, han ger de visa deras vishet och de förståndiga deras förstånd* (Dan 2:21).

Om några veckor firar vi ankomsten av en kung som är helt olik den här världens härskare och stora. Han hade ingen dyr och kostsam kampanj till sin hjälp. Han föddes under enkla omständigheter i ett litet stall. *Ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba*, säger evangelisten Lukas. Luther skriver: "Lindekläderna är ingenting annat än den heliga Skrift, som innehåller tron och i vilken den kristna sanningen ligger insvept. Ty hela Gamla testamentet inne-håller ingenting annat än Kristus, sådan han förkunnas i evangeliet."

I och med detta nummer vill vi i redaktionen tacka alla trogna läsare och prenumeranter för ännu ett år. Vårt mål är att vinna människor för Guds rike så att den ger frid och ro som den här världen inte kan ge. En ny liten bok presenteras i det här numret. Hans Ahlskog har översatt 25 andakter av Richard Lauersdorf, "Med tårar i våra ögon". Andakterna är korta och enkla. Boken passar mycket bra att ge bort till någon som drabbats av sorg.

Om Gud vill och vi får ett nytt år så blir 2017 ett riktigt jubelår. Det är 500 år sedan reformationen startade. Detta kommer att uppmärksammas i Bibel och Bekännelse med artiklar om Bibeln som högsta auktoritet och det rena evangeliet som Luther på nytt lyfte fram i ljuset.

Evangelium är ett gott tal, ett fridsbudskap från Guds Son som har blivit människa, har lidit och uppstått från de döda genom den helige Ande till vår frälsning (Luther).

God Jul och Gott Nytt År i Jesu namn!

Ordet blev kött och bodde bland oss

(Joh 1:14)

Ordet blev kött, säger evangelisten Johannes. Ordet fanns redan i begynnelsen. Genom det blev allting till. I det var livet och människornas ljus. Det är den ädlaste skatt och högsta tröst som vi kristna har, att Ordet, Guds sanne Son av samma väsen, har blivit en människa med kött och blod precis som vilken människa som helst. Han har blivit människa för vår skull, för att vi ska komma till den stora härligheten, för att vårt kött och blod också likt Gud ska sitta däruppe i himlen, för att vi djärvt ska kunna trotsa djävulen och vad som än anfäktar oss. För därigenom är vi förvissade om att vi tillhör himlen och är himmelrikets arvingar.

Evangelisten skulle väl ha kunnat säga "Ordet blev människa", men han säger enligt Skriften *Ordet blev kött* för att därigenom tillkännage svagheten och dödligheten. För Kristus har antagit vår natur som är dödlig och för människosläktets synds skull underkastad Guds förskräckliga vrede och dom. Denna vrede har detta svaga och dödliga kött i Kristus känt och lidit. Denna djupa ödmjukhet som ingen tunga kan uttala, har evangelisten velat antyda genom det lilla ordet *kött*. Det säger också Jesaja i kap. 53: *När du gör hans liv till ett skuldför, får han se avkomlingar och leva länge*. Paulus säger också i Galaterbrevet 3: *Kristus har friköpt oss från lagens förbannelse genom att bli*

en förbannelse i vårt ställe. Men vi ska inte tro att det är en ringa och föraktlig sak att evangelisten använder ordet *kött*. Inget mänskligt förnuft förstår hur stor Guds vrede över synden är. Förnuftet förstår inte heller vad Paulus menar när han säger: *Han som inte visste av synd, honom gjorde Gud till synd i vårt ställe* (2 Kor 5:21). Men Han, den dyre Frälsaren, har förstått det väldigt väl. Han har så häftigt känt och utstått denna stora, förskräckliga vrede att han svettades blod. Men en ängel visade sig för honom och gav honom kraft.

Vidare säger evangelisten: *Han bodde bland oss*. Det är som om han ville säga: Han visade sig inte så som ängeln Gabriel när han kom till Maria och utförde Guds befallning hos henne och sedan försvann från henne. För änglarna bor inte synligt bland männi-

skorna. Men *Han* har, säger evangelisten, i sin mänskliga natur – som efter att han blev människa på ett oskiljaktigt sätt är förenad med den gudomliga naturen – blivit kvar hos oss, ätit och druckit med oss, vredgats, bett, varit bedrövad, gråtit m.m. ända till sitt trettiofjärde år. Han har utträttat det som Fadern sänt honom att göra. Han har lidit förföljelse av sitt eget folk och slutligen dödats. Judarna korsfäste Guds egen Son, härlighetens Herre. Hans blod har offrats och runnit på jorden. Detta är vad vi kristna tror. Detta är vår högsta tröst. Genom detta blir vi Guds barn. Vi ska inte tvista så mycket om det är till skam eller ära för Gud att han blivit människa. Jag ska gärna av hjärtat tro det. För det har skett mig till godo och tröst, och jag ska av hjärtat tacka Gud för det.

Dig vare lov, o Jesus Krist
Som mänska blev, dock utan brist.
I oskuld dig en jungfru bar
Stor glädje bland Guds änglar var.
Ära vare Gud!

En evig Faders ende Son
I krubban låg på hö och strå.
Din godhet, Gud, i kött och blod
Sin boning mitt ibland oss tog.
Ära vare Gud!

Ur *Evangelisk Själaspis för Hemmet*.
Bibliska betraktelser för hvar dag i året
ur D:r M. Luthers *Skrifter*. Samman-
ställda av J.L Pasig 1847, här i språklig
bearbetning.

Jesus är Gud av evighet

Johannes beskriver huvudsyftet med sitt evangelium i kapitel 20 vers 31, där han skriver:

Men dessa har blivit nerskrivna för att ni ska tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att ni genom tron ska ha liv i hans namn.

Johannes vill betona Jesus som Guds Son och visa sanningen att de som tror ska ha liv i hans namn. I det första kapitlet finner vi hans prolog till hela evangeliet, i de första 18 verserna. Detta stycke har rubriken "Ordet blev kött" i Svenska Folkbibeln och speglar väl innehållet. Det handlar om den evige Gudens Son, som stiger ner till jorden och antar kroppslig gestalt i Jesus Kristus. Ordet blir kött och bor bland människor. Han är liv och han är ljus. Han är full av nåd och sanning.

Vi känner dessa första verser ur Johannesevangeliet från juldagens evangelietext. Den har en central plats för alla kristna både i jultid och annars under året och under livets gång. Den beskriver sanningen om vår Frälsare, Jesus Kristus. Han är Gud som kom ner till oss människor på jorden för att frälsa oss från våra synder.

De fem första verserna beskriver det eviga och gudomliga Ordet i motsats till de senare verserna, som talar om Honom som blev kött. Ordets relation till Gud: hur, när och var Han var före världens begynnelse behandlas i kapitlets första ord. Att allt är skapat genom honom följer av detta.

Evangeliets allra första vers innehåller tre sanningar som sammanfattas i vers två:

I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud (Joh 1:1–2).

I begynnelsen var Ordet. Ordet är av evighet. Johannes inleder sitt evangelium på samma sätt som Mose gör det i Bibelns första bok. De beskriver samma tidpunkt i historien – början på jordens tidsålder. Mose stiger ner till människans och världens skapelse, medan Johannes stiger upp till oändlighetens rike. Johannes låter himmel och jord försvinna och han ersätter tid med evighet.

Ordet är den andra personen i gudomen. Det är den person

som rymmer Gud i sin helhet. Luther säger att den som har Ordet har hela gudomen orörd. Det är genom Ordet, Jesus, som Gud uppenbarar och uttrycker sig själv för världen. Jesus säger att den som har sett Honom har sett Fadern (Joh 14:9). Han är Guds ord (Upp 19:13) och Han är Livets ord (1 Joh 1:1). Det är genom Sonen vi lär känna Fadern (Matt 11:27). Jesus är Ordet som var i begynnelsen.

Ordet var hos Gud. Detta beskriver var Ordet var före världens begynnelse, och det beskriver hans relation med Fadern. Ordet var hos Gud Fader. De delade en innerlig och nära gemenskap som den första och andra personen i treenigheten. Ordet var hos Gud som en egen person, samtidigt i den treenige Gud.

Ordet var Gud. Gud var inte ett ord, men Ordet var Gud, Gud av Gud. I grekiskan står Gud först i denna mening. Johannes vill framhäva att Gud var Ordet. Evangelisten kröner inledningen till sitt evangelium med Kristi gudom. Jesus Kristus är Ordet som är Gud av evighet. Han är Gud som skapat oss och hela jorden. Han är Gud som frälst oss, och hela jorden, från synden.

Ordet var Gud – på denna fasta klippa vilar vår tro.

Øyvind Edvardsen

Salig i förföljelsen

Saliga är de som blir förföljda för rättfärdighetens skull, för dem tillhör himmelriket.

Saliga är ni när människor hånar och förföljer er och ljuger och säger allt möjligt ont om er för min skull. Gläd er och jubla, för er lön är stor i himlen. På samma sätt förföljde man profeterna före er (Matt 5:10–12).

Vi hör mycket om förföljelser av kristna idag. Med rätta brukar man säga att de kristna är den största förföljda folkgruppen. Martyrskapet är ett tema som normalt hör till annandag jul. Vi ska göra en utblick över martyrerna genom historien fram till vår tid och sedan låta Bibeln kasta ljus över det som händer.

Martyrer förr och nu

Den förste bland martyrerne som Apostlagärningarna berättar om var diakonen Stefanus, som stenades ihjäl. Den berättelsen har säkert fått ingjuta mod hos många andra som ställts inför ultimatum att avsäga sig sin tro eller att dö. Nästa martyr var aposteln Jakob, Johannes bror, som dödades av Herodes Agrippa I. Alla apostlarna utom Johannes tros ha lidit martyrdöden.

Judarna upptändes av ilska när Paulus predikade om Jesus som Messias. Ibland blev den romerska överheten tvungen att gripa in och skydda dem. Paulus måste vädja till kejsaren för att undkomma judarnas vrede. Den kejsaren var den grymme Nero som ställde till med den första stora förföljelsen. Det var under honom som Paulus och Petrus avrättades.

Sedan följde olika vågor av förföljelser, ibland lättare och ibland svårare. Under den tiden när Johan-

nes var på Patmos och såg synerna som Uppenbarelseboken berättar om hette kejsaren Domitianus. Sedan kom nya vågor av förföljelser och den värsta inträffade under Diocletianus år 302, när han gav order om att kristna böcker skulle brännas, kyrkor skulle rivas och kristna ledare avrättas. Ofta kastades de till vilda djur på teatern.

Både före och efter reformationstiden försökte den romersk-katolska kyrkan hindra oliktankare med hårda straff. Att Martin Luther undkom martyriet berodde nog på Guds direkta ingripande. Före honom hade böhmaren Jan Hus blivit bränd på bål (år 1415) för att han kritiserade påvens makt och lyfte upp Bibelns auktoritet över kyrkan.

I Frankrike utsattes hugenotter (reformerta protestanter) för svåra förföljelser av den romersk-katolska kyrkan under 1500- och 1600-talen. Under Bartolomeinatten 1572 mördades tusentals hugenotter.

Vi går vidare till vår tid. Då blir det nödvändigt att nämna några förkortningar och namn.

Vi tänker kanske i första hand på Mellanöstern som skådeplats för förföljelser från islamister (muslimer med politisk agenda) i vår tid, och särskilt Syrien, Irak och Iran. Vi har alla hört om *IS*: Islamiska Staten, också kallad *ISIS*: Islamiska Staten i Irak och Syrien, eller *ISIL*: Islamiska Staten i Irak och Levanten. *Levanten* är ett begrepp som allmänt användes förr om alla länder runt östra Medelhavet, även Turkiet. För att inte upphöja begreppet Islamiska staten har många länder övergått till att kalla rörelsen *Daesh*, som kommer av den engelska skrivningen av ISIL. Efter revolutionsförsöket i somras

hör också Turkiet till de områden där direkta förföljelser förekommer. Och längre bort i Asien har vi Pakistan.

I Afrika är särskilt Nigeria och Sydsudan utsatta för kristendomsförföljelser. Men också andra länder har drabbats av islamisternas vrede. I det senaste veckobrevet från *Martyrkyrkans vänner* berättas om att tolv kristna nyligen blev mördade i Kenya av *Al-Shabab*, som har sitt ursprung i Somalia. Nigerias islamister kallas *Boko Haram*.

I Kina vittnar ungdomar frimodigt om Jesus bland sina kamrater, trots att det kan försvåra deras uppgift att dra försorg om sina föräldrar. Eftersom Kina har förbjudit familjer att ha mer än ett barn vilar det ett stort försörjningsansvar på detta enda barn. Att bli kristen eller välja en privat skola gör det omöjligt att utbilda sig och skaffa ett välavlönat arbete och så motsvara föräldrarnas och samhällets förväntningar. Kristna ungdomar med föräldrar som inte är kristna har det mycket svårt.

På samma sätt är det med muslimska ungdomar som blir kristna. De drar över sig stor vrede från sina familjer och sin släkt.

Varför är islamisterna så hårda mot de kristna?

Koranen innehåller många uppmaningar att döda otrogna. Och då är kristna förhatliga eftersom vi lär att Gud är treenig. Muslimernas första trosartikel utsäger att det finns en enda Gud, och Mohammed är hans sista och viktigaste profet. Men Bibeln säger att det inte finns någon väg till Gud utom genom Jesus.

På samma sätt som det finns många olika typer av kristna, alltså

som själva kallar sig kristna an-
tingen för att de betraktar sig som
arvtagare till en kristen kultur eller
för att de bekänner sig tro på Kris-
tus, så finns det många olika slags
muslimer. Från Koranen kan man
läsa ut olika sätt att förhålla sig
till de kristna. Islamisterna hittar
stöd för sin inställning i begreppet
 jihad : det heliga kriget. Då stöder
man sig på uppmaningar att döda
dem som går emot islams monote-
ism. Den som går ut i ett heligt
krig, och också om man dödar sig
själv genom en bomb, tror att han
ska få rik lön i himlen.

Bibelns vittnesbörd

I Uppenbarelseboken berättas om
en stor vit skara som står inför
tronen och inför Lammet. *De
kommer ur den stora nöden.* De
har nu hunnit fram till den eviga
ron, till den himmelska saligheten.
Men de har inte kommit dit utan
lidande och nöd, de har inte förts
runt nöden. De har förts igenom
den.

När Uppenbarelseboken skild-
rar den nöd som ska drabba de
heliga är det främst genom de
två ärkefienderna: vilddjuret ur
havet, dvs. den statliga antikristliga
makten, och vilddjuret från jorden,
dvs. den avfallna kyrkan, som
också kallas den stora skökan eller
den falske profeten. Här har vi två
farliga fiender som samverkar.

Den antikristliga makten ser vi
tydligt under kommunisterna. Vi
har många vittnesbörd från den tid
när Sovjet och dess lydstaten för-
följde kristna. Samma sak ser vi i
dag i det kommunistiska Kina, och
ännu värre i Nordkorea. Men just
i dessa länder går kristendomen
fram genom martyrernas blod, på
samma sätt som under romarrikets
förföljelser. Hur kan det komma
sig? Varför vill man dra på sig
risken att bli torterad och dödad
för sin tro?

Jo, för att den som har funnit
livet i Jesus ser att det inte finns
något annat som kan kallas liv.

Den som hör hans ord får veta,
att det egentliga livet är det som vi
lever i tron på honom, och det ska
fortsätta i himlen efter det korta liv
vi lever här.

Det himmelska hoppet verkar
vara ganska onödigt om vi har allt
vårt liv i den här världen. När vi i
vår tid har allt så väl ställt, vi har
allt vi behöver och mera därtill, då
mår vi så bra och har inte behov av
att tänka på livet efter detta.

Idag glömmet eller rentav för-
nekar man tanken på en dubbel
utgång efter döden: himmel eller
helvete. Vad skulle alla martyrer
ha haft för hopp och kraft för sitt
vittnesbörd om de inte hade trott
på ett evigt liv hos Herren?

Orsaken till förnekelsen
kommer från den andra svåra
fienden: vilddjuret som kommer
ur jorden, det som ser ut som ett
lamm men talar som en drake. Det
är den falske profeten, den falska
och villfarande kyrkan, som gör ge-
mensam sak med den antikristliga
staten och undergräver den kristna
tron inifrån. Så håller på att ske
i dag: den kristna tron har gjorts
ofarlig för fienden. Om den kristna
tron flyttar tyngdpunkten från hur
vi ska bli saliga och var vi ska till-
bringa evigheten till att gälla livet
i den här världen, då mister evan-
geliet sitt centrum. Det här gör
man genom att sluta predika Guds
ord som sanning och auktoritet.
Man slutar predika Guds lag i sin
skärpa och benämna synden synd.
Och slutar predika om Jesus.

Vår tids människor frågar inte
längre vad Gud vill utan vill ordna
livet så behagligt som möjligt här
i världen, även om man måste
ta livet av sina ofödda barn. Då
mister saltet sin salta. Då blir det
heller inga sådana följder som
Jesus talar om: förföljelse, hån och
lögnaktigt tal. Men i stället blir det
allvar när Jesus kommer igen och
säger (Matt 7:23): *Jag har aldrig
känt er. Gå bort från mig, ni förbry-
tare.*

Saliga är ni som är fattiga, för

Guds rike tillhör er. Med det här
menas inte, att en fattig automa-
tiskt har del i Guds rike. I bergs-
predikan talar Jesus om att vara
fattig i anden. Det betyder att vi
inte räknar med vårt eget, utan att
vi ser och tror på det som Jesus
har gjort för oss. Och då ser vi, att
Jesus själv har blivit utsatt för det
allra värsta. De små obehag som vi
rår ut för, ja inte ens de trakas-
serier som kristna möter runt om
i världen, kan jämföras med den
plåga som Jesus drabbades av. Han
måste lida för världens alla synder.
Han måste utstå den värsta tortyr
som onda människor har hittat på.
Men ändå var det värsta att han
måste överges av Gud. Han måste
ta på sig den vrede som männis-
kornas samlade orättfärdighet har
samlat under alla tider. Det drab-
bade honom som en brännstråle på
korset.

Den som är rik i sig själv be-
höver inte Jesus. Men den som är
fattig i sig själv, den som ser att
det var vår synd som drev Jesus in
i döden på korset, den är rik, den
är salig. För en sådan har Jesu rätt-
färdighet som bröllopsdräkt och
den ska ge oss inträde till det him-
melska bröllopet. Då ska vi få se
Jesus, för att han har köpt oss med
sitt blod.

Och eftersom Jesus har kommit
för att världen ska tro, så ska vi
också gå ut och berätta detta, utan
att fråga efter vad följderna blir för
oss. Har vi fått rikedomar i denna
värld så vill han att vi ska dela med
oss av dem så att allt flera ska få
höra det saliga budskapet, och bli
evigt saliga.

För Jesu skull får vi vara med
och jubla inför tronen med alla
helgon, i den oräkneliga skaran
som kommit ur den stora nöden,
med alla som har tvättat sina
kläder och gjort dem vita i Lam-
mets blod.

Ola Österbacka

Lästips: Martyrkyrkans Vänner,
<http://www.martyredchurch.net/sv>

Visste du, Maria?

Vi läser från Mikas julprofetia, från kapitel 5 vers 2:

Men du, Betlehem Efrata, som är så liten bland Juda tusenden, från dig skall det åt mig komma en som skall härska i Israel. Hans ursprung är före tiden, från evighetens dagar.

Har ni hört den moderna engelska julsången *Mary, did you know*, Visste du, Maria? Visste du det här om din son?

I sången talas det om saker som Jesus skulle komma att göra under sitt jordeliv, som att gå på vatten och bota sjuka. Han skulle förlösa sitt folk och sin egen mor som nysst hade förlöst honom.

Sången har två stora förtjänster. För det första är den antiromersk-katolsk. Den går inte med i Mariakulten som framställer Maria som en syndfri himladrottning eller t.o.m. som Medäterlöserska. Maria var inte syndfri. Också hon behövde en frälsare, det säger hon själv i sin lovsång *Magnificat* i Lukas 1. Och det kommer klart fram i denna julsång.

För det andra framställer denna sång Jesu gudom mycket klart. Det heter t.ex.: ”*Visste du, Maria, att när du kysser ditt barn så kysser du Guds ansikte?*”

Detta är något alldeles oerhört. Mose ville en gång se Guds ansikte (2 Mos 33) men Gud säger: *Mitt ansikte kan du inte få se, för ingen människa kan se mig och leva.*

Men här sitter nu Maria med Gud själv i sin famn och inte bara ser hans ansikte utan t.o.m. kan kyssa det. Här sitter hon med ett barn som bara är några timmar gammalt, kanske, men på samma gång är urgammal, *vars ursprung*

är före tiden, från evighetens dagar. Här sitter hon med ett barn som inte har hunnit se något av världen, men som i själva verket är dess Skapare och upphovsman.

När Gud i begynnelsen sade: *Låt oss göra människor till vår avbild*, vem tror ni han samtalade med då? Jo, där var treenigheten samlad till rådslag, Fader, Son och helig Ande. Marias Son hade skapat världen. *Han är den osynlige Gudens avbild, förstfödd före allt skapat, för i honom skapades allt i himlen och på jorden* (Kol 1:15f).

Den Gud som Mose inte kunde se, honom kunde hela världen nu ha sett om de bara hade varit intresserade, för han är den Osynliges avbild.

I sången frågas det också om Maria visste att det sovande barn hon håller i famnen är den store *Jag Är*, d.v.s. Gud själv. Hur lätt var det för Maria att föreställa sig att hennes lilla son var samma person som hon kunde läsa om i de heliga bibeltexterna? Hur lätt var det att tänka sig att det var detta lilla barn som hade uppenbarat sig för Mose i den brinnande busken och befallt honom att dra skorna från sina fötter eftersom marken var helig när Gud själv var där? Hur lätt var det att tänka sig att den man som hade uppenbarat sig för Josua inför slaget om Jeriko och som hade presenterat sig som *hövitsmannen över Herrens här*, att han nu låg här alldeles hjälplös och var helt beroende av henne?

Du Herre, som har allting gjort, vars valde är så högt och stort, du ligger nu på hö och strå. Hur har du dig förnedrat så?

(Martin Luther, Psb 22:9).

Tänk om Maria hade vetat att hela den dåtida kända världen skulle komma att rätta sin tideräkning efter hennes sons födelseår. Man kunde ha förväntat sig att tiden skulle ha räknats efter Julius Caesars födelse eller varför inte kejsar Augustus födelseår, men nu räknas den efter en fattig snickarsons födelse i den oansenliga staden Betlehem, efter ett barn som föddes i en liten stad i den föraktade judiska provinsen. Vi kan bara förundra oss.

Maria visste säkert en hel del av detta. Ängeln Gabriel hade undervisat henne och hennes man Josef om vem barnet var och Maria kunde sin Bibel, så hon visste vad profeterna hade förutsagt om hennes son.

Men det viktiga för oss är att *vi* vet detta. Att vi vet att det barn, som Maria gav mat och skötte om, var och är Gud själv. Och det vet vi för att Bibeln säger så. *I dag har en frälsare blivit född åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren.* Så förkunnade ängeln för Betlehems herdar.

Låt oss be:

Tack käre himmelske Fader för att du sände till oss din enfödde Son. Hjälp oss att tro detta under att liksom du själv födde honom i evigheten, före tiden, så blev han i tiden född av jungfrun Maria. Ge oss den gamle Simeons klarsyn så att vi ser bortom den enkla utanskriften och ser att barnet i krubban verkligen är världens Frälsare och urtidens Gud själv.

Hans Ahlskog

Luthers katekeser

De lutherska bekännelseskrifterna är alla insatta i ett kyrkopolitiskt sammanhang. Luthers båda katekeser, som är de äldsta av de lutherska bekännelseskrifterna, är inte kyrkopolitiska dokument och har inte avsetts att vara bekännelseskrifter. De har tillkommit med tanke på den enkla folkliga undervisningen.

Det visade sig snart att präster och lekmän behövde teologisk vägledning för att reformationens verk skulle bevaras och befästas. Den evangeliska rörelsen hade inte endast att möta det hårda motståndet från det romersk-katolska lägret. Dess andliga ledare stod också inför svåra inre problem. De s.k. svärmeandarna hade, t.o.m. i reformationens födelseort och storkaste fäste, Wittenberg, sökt genomföra en reformation av kyrkan efter andra linjer än dem Luther och Melancton hade sökt följa. Det stora bondeupproret inspirerades till en del av en kristendomsförkunnelse, som påstods ha utgått från reformationens tankar om den kristna friheten.

Den väsentliga anledningen till att Luther skrev sina båda katekeser var att en visitation i Sachsens kyrka hade uppdatat, att kunskapen i kristendomens huvudstycken var mycket bristfällig, inte endast bland lekmännen utan även hos prästerna.

De båda katekeserna skulle alltså fylla ett kateketiskt behov. I anslutning till medeltida tradition hade Luther redan innan brytningen med den romerska kyrkan skedd predikat över kateketiskt stoff. Ka-

tekesforskningen har kunnat uppvisa, att katekeserna, främst då den stora katekesen, direkt anknyter till predikningar, som Luther höll i Wittenberg åren 1528 och 1529.

Lilla katekesen publicerades under första hälften av år 1529 i form av tavlor eller plakat, avsedda att hängas upp på väggen. I januari utkom de tre första tavlorna med buden, trosartiklarna och Fader vår. Lärostyckena om dop och nattvard kom i mars samma år. Någon tid därefter utgavs ytterligare några plakat, innehållande morgon- och aftonböner, bordsböner och hustavla. I bokform kom Lilla katekesen ut i maj månad.

Två år därefter utgav Luther en reviderad upplaga, i vilken han mellan huvudstyckena om dopet och nattvarden hade inskjutit ett kapitel om bikten. Traditionen i fråga om katekestycken har sedan varit växlande. Somliga katekeser utgår från 1529 års tryckta upplaga med dess fem huvudstycken. Så gör den officiella svenska versionen, som antogs av 1929 års kyrkomöte och fastställdes av Kungl. Maj:t

1930. Konkordieboken ansluter sig till 1531 års text med dess sex huvudstycken.

Luthers utförligare kateketiska undervisning, avsedd till hjälp för predikanter och folkets lärare, utkom i april 1529 och bar titeln Tyska katekesen. Först senare kom beteckningen Stora katekesen att användas. Sedan de båda katekeserna i Konkordieboken kallats Lilla och Stora katekesen, har dessa av Luther aldrig brukade beteckningar blivit de vanliga.

Katekeserna gjorde ett snabbt segertåg i den lutherska världen. I de renlärighetsstrider, som efter Luthers död upptog den lutherska kristenheten, blev det vanligt att åberopa katekeserna som auktoriteter i trosfrågorna. De fick småningom symboliskt anseende och upptogs på 1560-talet i de olika ländernas Corpora doctrinae. Av särskild betydelse för utvecklingen har varit, att de reformerta i den år 1563 tillkomna Heidelbergkatekesen fick en religiös programskrift av bekännelsekaraktär. När katekeserna upptogs i Konkordieboken var detta en bekräftelse av ett faktiskt förhållande. Konkordieformelns författare motiverar åtgärden genom att förklara att katekeserna är att anse "såsom den lekmanabibel, vari allt finns sammanfattat, vilket utförligt behandlas i den heliga Skrift och som en kristen behöver veta för sin själs salighet".

Utdrag ur inledning till Svenska kyrkans bekännelseskrifter i lätt språklig bearbetning av OÖ

Lilla katekesen

När du av *Guds tio bud* och lagen lärt känna dina synder och ångrat dem ska du inte förtvivla utan genom *trosartiklarna* genast bli förvissad om Faderns omsorg, Kristi förtjänst och den helige Andes tröst och kraft. Denne treenige Gud överger inte sina barn.

Du får också dagligen be till Gud om allt du behöver till kropp

och själ. I bönen *Fader vår* har Jesus själv lärt sina lärjungar i alla tider att be.

Du får inte heller glömma *dopet* där du dagligen blir påmind om att du blivit uttagen ur djävulens rike och insatt i Guds rike.

När du ändå märker hur ofta du felar får du gå till *skriftermål*, bekänna din synd och lyssna till avlösningen från Gud.

Därefter kan du i full förtröstan gå till *nattvarden* och bli styrkt genom att tro orden *för dig utgiven, för dig utgjutet*. Du kan vara viss

om att du får syndernas förlåtelse och evig salighet som gåva.

IA

Hans Ahlskog gjorde 2012 en utläggning och aktuell tillämpning av "Guds tio bud". Han aktualiserar Luthers katekesundervisning och visar att den står sig än idag efter 500 år. Bibel och Bekännelse har tidigare publicerat utläggningar av de nio första buden och nu kommit fram till den tionde och sista.

Du skall inte ha begärelse till din nästas hustru, inte heller till hans tjänare eller tjänarinna, inte heller till hans boskap, inte heller till något annat som tillhör din nästa.

Om det nionde budet mera fokuserade på död egendom, så fokuserar det tionde i huvudsak på levande varelser i vår nästas ägo. Först att nämnas är det käraste vår nästa har, hustrun eller mannen. En livskamrat är en dyrbar gåva från Gud. Vi läser i Ordspråksboken 18:22:

Den som funnit en hustru har funnit något gott, han har fått nåd ifrån HERREN.

När Gud har givit en människa en så stor gåva som en äkta make/ maka är, så är han också mån om att den som fått gåvan också ska få behålla den. Alla erövringsförsök är avskyvärda i Guds, den helige Domarens ögon. I denna sak som i alla andra vill Gud att vi ska nöja oss med den livskamrat som Gud har gett oss. Henne/honom ska vi älska och ha begär till och inte söka efter någon annan.

Bibeln varnar oss också för att en annan part kan försöka tränga sig in i vårt äktenskap. Vi ska låta Guds ord i detta bud lysa på vår stig så att vi inte går vilse (Ords 6:23ff):

Ty budet är en lykta och undervisningen ett ljus, förmanande tillrättavinsning är en livets väg. De skall bevara dig för onda kvinnor, för den främmande kvinnans smicker. Ha inte begärelse i ditt hjärta till hennes skönhet och låt dig inte fångas av hennes blickar.

Vem denna främmande kvinna är ser vi i följande kapitel (v. 5, se också 2:16). Hon är din nästas hustru. I Ordspråksboken ställs vi också inför frågan (Ords 5:20):

Min son, varför skall du berusas av en främmande kvinna och sluta en annans hustru i din famn?

Djävulen vill berusa oss och få oss att avundas andras äkta makor/ makar. Men, budordet står fast och lyser som solen. In i vårt onda och upproriska hjärta lyser det och säger:

Det är synd!

Det andra som nämns är tjänare och tjänarinnor. I vår tid och våra förhållanden kan det närmast motsvaras av anställda i en rörelse. Någon affärsidkare ser kanske med avund på den kompetenta personal som en konkurrent har. Samarbetet verkar fungera och man når lysande resultat. Avunden börjar då kanske florera i den andra entreprenörens huvud. Tänk om man på något sätt kunde få över denna ypperliga arbetskraft till det egna företaget!

Sådana tankar och motsvarande gärningar är helt legitima i värl-

dens ögon och kanske i en kristens också. Frågan vi ska ställa oss är dock vad Gud anser. Gud vill alltid att hans kristna folk alltid i första hand ska tänka på sin nästa och dennes bästa.

Den kristne ställer sig alltid sist i ledet när Gud delar ut sina gåvor och skänker till människosläktet. När turen kommer till honom kanske det inte återstår någon annan gåva än det eviga livet, men detta tar den kristne med glädje emot, väl medveten om att det konungliga prästerskapet inte har någon lott att räkna med i denna värld (4 Mos 18:20).

Budet nämner också olika typer av boskap. Sådana tillgångar var mycket viktiga vid tiden för laggivningen. Boskap användes både som offerdjur och till föda. I vår tid är förhållandena annorlunda, speciellt i västvärlden. Låt oss därför se på det sista objektet som nämns i det tionde budet:

Du skall inte heller ha begärelse till något annat som tillhör din nästa.

Här sammanfattas allt som vår nästa äger och har. Detta bud vill skydda vår nästas hela egendom. Den minsta lilla pryl som vår nästa besitter är inte för ringa för att Gud inte vill beskydda den genom detta bud. Vi ska inte tänka att det är likgiltigt om vi tar en till synes värdelös sak från vår nästas egendom. Till och med frukterna på hans äppelträd är skyddade genom detta bud. De ser goda ut och är det säkert också, men de är inte mina utan min nästas.

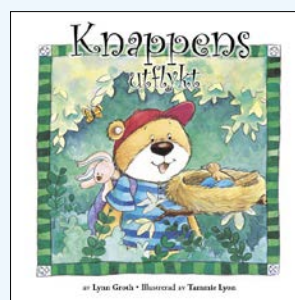
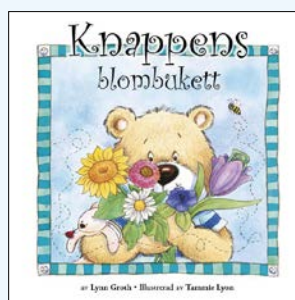
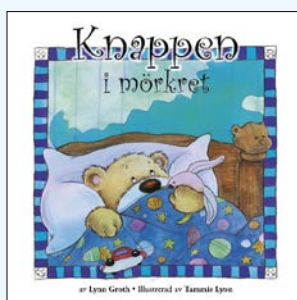
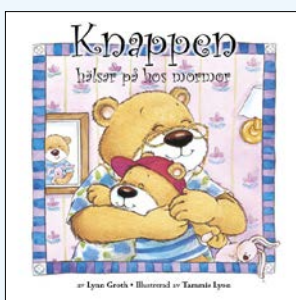
Vi ska alltid ha i minnet, att det som Gud har gett åt vår nästa, det har han inte gett till oss. Vi ska låta vår nästa behålla det som är hans och inte försöka beröva honom det, varken genom stöld eller med stöd av lag och rätt. Det ena är lika illa som det andra. Luther skriver i Stora katekesen:

Även om du nämligen ställer dig, som om du ej hade gjort orätt mot någon, så har du dock trätt din nästa för när; och kallas det än icke att stjäla och bedraga, så

innebär det dock att hava lust till nästans egendom, d.ä. att stå därefter och avhända honom den mot hans vilja och icke unna honom det som Gud har beskärmt honom.

Skulle en människan anse sig ha kunnat hålla alla de tidigare buden genom sin yttre levnad, så vill Gud ta fast henne genom det nionde och tionde budet. Inför dessa bud blir alla till syndare. Den som inte blir det har helt enkelt inte förstått vad buden vill säga. Luther skriver vidare i Stora katekesen:

Ty han vill framför allt, att vårt hjärta ska vara rent, ehuru vi, så länge vi leva här nere, icke kunna komma därhän, så att detta alltså i likhet med alla de andra buden förbliver ett bud, som oavlatligen dömer oss skyldiga och visar oss, huru mycket vår fromhet är värd inför Gud.

Knappen

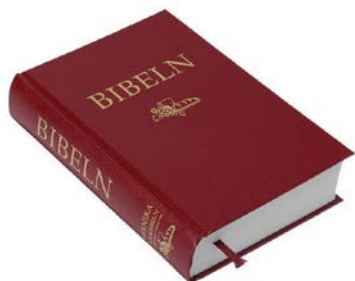
är en förtjusande liten björn som hjälper barn förtrösta på Gud och lär dem hur de kan tacka och prisa Jesus genom att vara kärleksfulla och omtänksamma mot andra människor.

Innehåller bibelberättelser med tillämpning.

Fyra bilderböcker för barn 3-7 år. Kan beställas från www.biblicum.se

Ge en julgåva med värde!

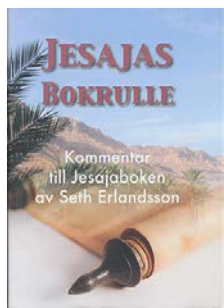
Guds Ord är det bästa vi kan ge vår familj och våra vänner. Vi har sammanställt en lista med tips. Du kan beställa dem från Biblicums webbutik.

Folkbibeln 2015, röd hård pärm

I Folkbibeln 2015 ingår dels Nya testamentet och Psaltaren från 2014 och dels Gamla testamentet, som har genomgått en lätt översyn med bättre flyt, uppdaterad ordföljd och modernare ordförråd.

Kampanjpris till jul: 250 kr

Jesajas bokrulle

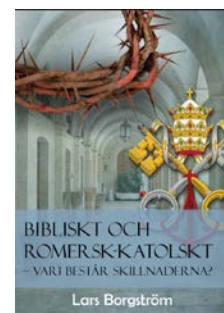
En kommentar till Jesajaboken av dr Seth Erlandsson. 318 s, inbunden. "En bibelkommentar till Jesajaboken på svenska är något av en sensation." 295 kr

Specialförmån till 16/12:

Om du beställer två eller fler titlar (från webb-butikens produktlista, hela Knappen-serien) får du välja en av följande småskrifter gratis: (104) Förutsättningslös bibelforskning?, (202) Rättfärdiggörelsen, (205) Bibeln, dess ursprung och syfte, (216) Israel som Guds tjänare. Kostnaden för denna dras av på fakturan även om den kommer med i priset. Ange koden BoB16 så får du böckerna fraktfritt inom Sverige. Detta erbjudande gäller fram till den 16 december.

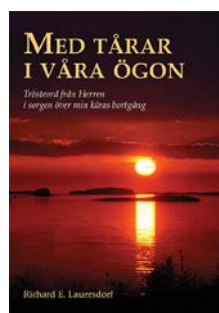
Lars Borgström: Bibiskt och romersk-katolskt – vari består skillnaderna?

Pekka Heikkinen i Göteborgs Stifts-Tidning. Inför firandet av den lutherska reformationen nästa år är Lars Borgströms bok en välbehövlig väckarklocka, som rekommenderas till flitigt studium. 149 kr

Med tårar i våra ögon

NYHET! 25 korta andakter för dem som sörjer en älskads död. Varje andakt innehåller ett tröstande ord från Skriften, ett lättläst budskap och en stödjande bön. Boken utkommer i slutet av november. 50 kr; rabatt vid köp av minst 5 ex.

Knappen-serien

Knappen är en förtjusande liten björn som hjälper barn att förtrösta på Gud och lär dem hur de kan tacka och prisa Jesus genom att vara kärleksfulla och omtänksamma mot andra människor. Serien innehåller fyra bilderböcker för barn 3–7 år. Hela serien 200 kr. (Specialförmånen gäller hela serien.)

Beställ före 16 december:
<http://forlag.biblicum.se>
eller biblicum@biblicum.se

Den perfekta julklappen

Ella såg ganska dystert ut när hon kom hem efter skolan. Mamma höll på att ta ut en plåt med pepparkakor ur ugnen. Hon tittade på sin dotter och sa: "Nu har jullovet börjat. Det är helt okej att se glad ut!"

"Jag är alldeles för besviken för att se glad ut", svarade Ella sorgset. "Titta vad jag fick i julklappsbytet på klassens julavslutning."

Just då kom Melker farande genom dörren. "Skridskodammen har frusit!" ropade han. Så fick han syn på Ellas julklapp. "Grytlappar", sa han. "Är det en tidig julklapp till mamma?" När han såg sin syster skaka på huvudet kom han ihåg julfesten. "Är det en skämtpresent?"

Ella skakade på huvudet igen. "Var det någon som tog ett par grytlappar ur en kökslåda och slog in dem i julklappspapper?"

När Melker gått sa Ella till mamma: "Tror du att någon tog de här ur sin kökslåda?"

"Melker drog förhastade slutsatser", sa hon. "De här grytlapparna är alldeles nya. Vem som helst kan dessutom se att de är handsyddas. Skulle du tycka bättre om dem om du visste att någon sytt dem åt dig?" frågade hon.

"Det finns inget meningsfullt med att få grytlappar, mamma! Jag lagar inte ens mat. Filtarna mormor sydde till killarna förra julen var personliga. Varje filt hade detaljer från deras favoritsport. Med den här presenten känns det bara som att någon har haft kul på min bekostnad. Alla andra fick godis, smycken eller spel. Såna presenter som säger att 'du är okej' eller 'jag gillar dej'. Jag ville bara gömma min present när jag fick den."

Mamma förstod. "Ingen vill visa upp en present de skäms över. Men tänk inte så mycket på presenter som gör dej ledsen utan på den bästa julklapp du någonsin fått, en som gör dig både glad och stolt."

"Ponnypinnen!" ropade Ella till sin mammas

övertaxa. "Kommer du ihåg käpphästen, mamma? Jag var fem när du gav den till mej. Den pratade, sjöng och gjorde galoppljud. Eller kanske det där hemmagjorda smyckeskrinet jag fick av pappa förra julen, eller skridskorna jag hade väntat på i halva mitt liv. Eller tågresan till Göteborg!"

Mamma log åt Ellas iver. "Allt det där är fantastiska julklappar, men jag tänker på en som du inte kan leva utan."

"Åh! Du tänker på det där året då pappa blev av med jobbet och farmor köpte nya skor och jackor till oss. Hon betalade elräkningen också och all vår mat i säkert två månader."

Mamma höll med. "Det var väldigt uppskattat och behövdes verkligen. Men kan du inte komma på en julklapp som inte bara säger 'du är okej' eller 'jag gillar dig', utan 'jag älskar dej' och som dessutom är specialgjord just för dej."

"Vad är den gjord av?"

"Ella!" Kajsa nästan skrek när hon kom in i rummet. "Mamma pratar om Jesus!"

"Jag vet", fnittrade Ella. "Jag ville bara höra mamma beskriva julklappen Jesus mer i detalj. Det finns ingen annan julklapp som ger oss syndernas förlåtelse eller är så hemmagjord att personen själv är julklappen. Och ingen annan julklapp dog på korset så att jag skulle få evigt liv."

Ella tog tag i mammas hand. "Tack för att du muntrade upp mig genom att prata om Jesus, mamma. När jag har honom kan jag ju inte vara deppig över ett par grytlappar."

"Det behöver du faktiskt inte vara heller," sa Kajsa. Hon tog fram en julklapp som hon hade gömt bakom ryggen och la den i sin systers hand. "En av dina klasskompisar kom precis förbi och lämnade det här. Grytlapparna var ett misstag. Dem hade hon gjort till sin farmor. Det här är presenten som hon egentligen hade tänkt ge till dej, men hon skämdes för

mycket för att tala om det för dig i skolan.”

”Så fina de är”, viskade Ella när hon beundrade örhängena hon hade fått. ”Och de påminner mig om något annat som har med Jesus att göra. Han är en julklapp som aldrig kan förväxlas. Ingen kan ge Jesus till dej och sen ta tillbaks honom för att du inte förtjänade honom.”

Kajsa nickade. ”Jesus är en julklapp till människor som *inte* förtjänar honom. Han är en gåva speciellt till syndare.”

”Bara en syndare kan förstå vilket mirakel det var att Gud föddes som människa och blev ställd under samma lag som vi men höll den helt per-

fekt. Bara syndare kan förstå vilken kärlek som ligger bakom Faderns gåva, för gåvan Jesus ger oss himlen när vi dör.”

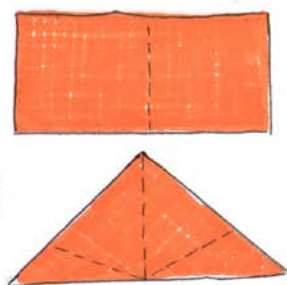
Käre Jesus, så ledsen jag hade varit om du inte hade blivit min under julen. Utan dig hade inga presenter eller glädjeämnen i livet haft någon mening. Du har förlåtit mina synder och gett mig evigt liv i himlen. Du är den allra bästa julklapp någon kan få! Amen.

Ur *Jesus our Family Guest*
av Joslyn Moldstad (bearb.)

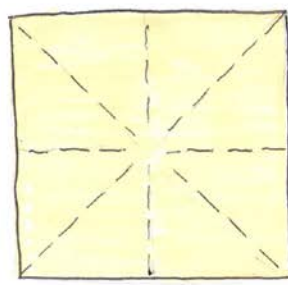
Gör din egen julstjärna

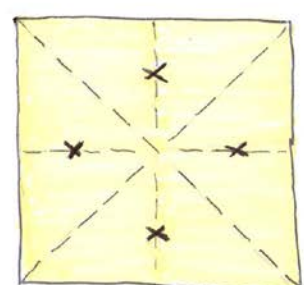
Du behöver: två lika stora kvadratiska papper, sax, penna, lim, tråd och en nål för att fästa tråden.

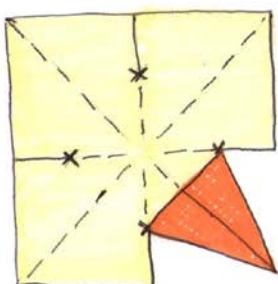
Lägg pappret med utsidan neråt. Vik det på mitten åt båda håll och diagonalt, också åt båda håll.

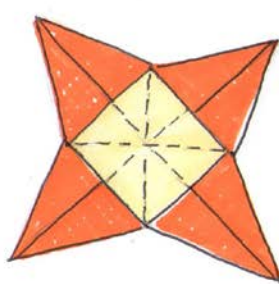
Så här ska pappret se ut när du vikt klart. De streckade linjerna visar vecken.

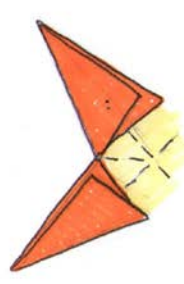
Rita markeringar lite närmare kanten än mitten på alla fyra sidor.

Klipp från kanten till markeringen och vik in de klippta kanterna mot den vikta mittlinjen. Gör likadant på alla fyra sidor.

Limma på varannan flik.

Dra de olimmade flikarna över de limmade och fäst dem. Halva stjärnan är nu klar! Gör den andra halvan av papper nummer två.

Limma närmast öppningarna och sätt ihop delarna baksida mot baksida. Fäst en tråd i stjärnan för upphängning.

Inspiration: <http://annekata.com/2010/11/tutorial-super-simple-paper-stars/>

Höstvecka i Ljungby

Martin Luther spikade upp sina 95 teser på slotts-kyrkoporten i Wittenberg den 31 oktober 1517. I småländska Ljungby inleddes exakt 499 år senare reformationsjubileet som kommer att kulminera på 500-årsdagen 31 oktober 2017. Det skedde med en veckolång kurs om Jesajas bokrulle i *Biblicums regi*.

I många avseenden påminner profeten Jesaja om Luther. Det blev ganska tydligt i samband med Jesajakursen. Messias och hans gärning stod i centrum för Jesaja precis som för Luther. Bakgrunden till dessa benådade gudsmäns förkunnelse av det rena evangeliet var i båda fallen avgudadyrkan och all möjlig upprockhet mot Gud.

Efter Jesajakursens slut tog det årliga allhelgonafirandet vid i Markuskyrkan. Församlingens kyrkoherde Ingvar Adriansson höll ihop det välkomponerade programmet på ett mycket bra sätt och fick alla att känna sig välkomna. Församlingens medlemmar gjorde ett fantastiskt arbete med allt det praktiska.

Lars Gunnarsson inledde helgens goda undervisning med ett föredrag om *bönen i den kristnes liv*. Han betonade vilken förmån det är att få vända sig till Gud i bön. Bara de troende har fått ett hjärta som kan och vill samtala med Gud. Bönen är inte ett nådemedel som skapar tro utan är en följd av den tro som den helige Ande skapar genom evangeliet.

Peter Öman talade om vikten av bekännelsetrohet. *Varför behöver vi en bekännelsekyrka?* Vi vill bevara det budskap som återupptäcktes under reformationen. Luther kämpade med frågan: "Hur ska jag finna en nådig Gud?", en fråga som kyrkan inte kunde ge svar på då och inte heller i vår tid. Bara den kyrka som håller fast vid de tre "allena" - Bibeln allena, nåden allena, tron allena - är trogen den bibliska bekännelsen.

Som en inledning till den avslutande liturgiska gudstjänsten talade Seth Erlandsson om *döden - vän eller fiende*. Många uttalanden av Martin Luther om

döden och om dödens besegrare Kristus lyftes fram liksom många trösterika bibelcitat. Jesus sa: "Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör, och den som lever och tror på mig ska aldrig någonsin dö."

Kvällens gudstjänst inleddes av det mäktiga "Markusblåset" som med nio blåsinstrument inledde och ackompanjerade den kraftfulla psalmsången i en fullsatt Markuskyrka. Dödens besegrare lovprisades i växelläst liturgi, psalmsång och välklangande kör- och solosång. Temat var *Inför Gud och inför tronen*.

"Har du sett Jesus?" var den rannsokande frågan i David Åkerlunds predikan vid söndagens gudstjänst. Många såg Jesus men trodde inte på honom. Det var ett seende som inte gav evigt liv. Men Gud vill ingen syndares död. Jesus säger: "Var och en som ser Sonen och tror på honom ska ha evigt liv, och jag ska låta honom uppstå på den yttersta dagen."

I anslutning till *Biblicum*kursen och Allhelgonahelgen samlades LBKs Psalmboks- och liturgikommitté till ett arbetsmöte. Damlaget hade en träff där Peter Öman föreläste över ämnet "Vad lär Bibeln om kvinnans ställning i hemmet och församlingen?". I ungdomssamlingen på fredagskvällen hölls bibelstudium över ämnet "Den förlorade sonen".

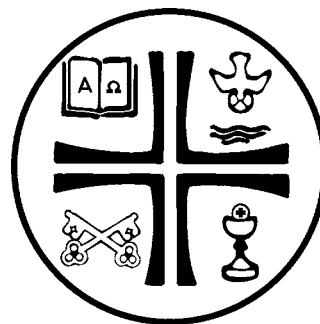
BE

BIBELKALENDER 2017

Pris 50:-

Beställ av Ingvar Adriansson,
ingvar.adriansson@gmail.com
070-3938127

Logos förlag övertas av S:t Johannes

Logos förlag har gett ut en del böcker som också Biblicum säljer, som Guds tio bud och Jesus är begynnelsen. Nu utkommer en ny bok på Logos förlag, Med tårar i våra ögon. Förlaget ägs numera av S:t Johannes ev-luth församling i Finland och sköter också Biblicums förlags Finlandsepa.

Hjälmgården 2017

10–12 juli Ungdomsläger

12–16 juli Familjeläger

Närmare upplysningar i Bibel och Bekännelse
nr 1 2017 och på hemsidan

Plan för utgivning av Bibel och Bekännelse 2017

Nr 1 v. 7, manusstopp 23/1

Nr 2 v. 16, manusstopp 27/3

Nr 3 v. 26, manusstopp 5/6

Nr 4 v. 38, manusstopp 28/8

Nr 5 v. 47, manusstopp 30/10

GLÖM INTE PRENUMERERA FÖR 2017!

Sätt in 180:- på LBKs bg 306-7345.
Glöm inte ange: *pren. BoB, namn, adress.*

Från utlandet: IBAN: SE 07 9500 0099 6042
0227 3365. BIC: NDEASESS

Vittna kärleksfullt om sanningen för muslimer

100 kr.

Beställes genom Lutherska Bekännelsekyrkan:
ingvar.adriansson@gmail.com

Gud gör vägen rak

*En röst ropar i öknen: "Bana väg för HERREN, gör vägen rak i ödemarken för vår Gud. Varje dal ska höjas, alla berg och höjder sänkas. Ojämn mark ska jämnas, kuperat land bli slät mark."
(Jes 40:3,4)*

ALLA SOM FJÄLLVANDRAT i stenig och ojämn terräng vet hur svårt det kan vara. Att klättra uppför en höjd är krävande. Om det är brant kan det ibland vara ännu värre att ta sig ner. Varenda sten man kliver på kan lossna och göra så att man vrickar foten. Och varje gång man är framme upprepar sig samma sak! Det enda man ser är en ny mödosam klättring mot toppen. När man kommer dit är belöningen att man ser hur långt det är kvar att gå. Det är hårt kroppsarbete, men det finns inget sätt att komma dit du vill snabbt och lätt.

När Gud beskriver våra liv använder han bilden av en karg och stenig öken som är full av bergstoppar och dalar. Synden gör färden genom livet svår. Det är djup skuld omväxlande med stolta höjdpunkter. Vi gör felsteg till höger och till vänster när vi fattar beslut som leder bort från den stig där Gud vill att vi ska gå.

Bibelstället i Jesaja är en profetia om det arbete Johannes Döparen skulle utföra. Han kom med budskapet "Omvänd er! Himmelryket är nära" (Matt 3:2). När folk vände sig bort från sin synd och litade på Gud förberedde de sina hjärtan för den tid då Jesus Kristus, Gud själv, skulle visa sig. Han skulle vandra med dem och tala

med dem och bo med dem.

Vad var det då som fyllde igen dalarna och jämnade ut bergen av synd i dessa människors hjärtan? Vem var det som jämnade vägen så att de kunde gå där tillsammans med Jesus som aldrig trampade fel? Var det deras egen ansträngning, deras egen strävan? Är vi på något sätt annorlunda än dem? Kan vi åstadkomma den sortens förändring själva?

Nej. Till och med ångern är något som Gud verkar i oss. Bibeln talar om att Gud ger ånger åt folket. Det är inte någonting som vi kommer på själva. En luthersk teolog skrev en gång: "Syndarens omvändelse är Guds verk." När du hör adventsropet "Omvänd dig" ska du komma ihåg att förändringen i ditt liv bara är en återspeglning av det Gud redan har gjort med dig: han gav dig omvändelsen.

Starke och mäktige Gud, vänd mitt hjärta till dig. Jämna min stolthet med marken. Lyft mitt sinne ur förtvivlan. Håll mig på den raka vägen så att mitt liv återspeglar din kärlek till mig. Amen.

Ur Meditations